

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXIV
číslo 4 / 2024
prosinec 2024 – březen 2025

Z obsahu:

- Vzpomínka na strážce hradu Pecka – str. 4
 - Hrad Pecka – do jara zavřeno... – str. 5
 - Rozsvěcení vánočního stroměčku – str. 9
 - Ochotní ochotníci – str. 15
- Na Pecku zavítaly sportovní legendy – str. 17
- Sbor dobrovolných hasičů Pecka v roce 2024 – str. 18
 - Vítání občánků – str. 23

*Úřad městyse Pecka přeje všem občanům krásné a radostné vánoční svátky
a po celý rok 2025 zdraví, štěstí a stále dobrou náladu.*

Rok 2024 ve znamení investic

Vážení spoluobčané, jsme téměř v cíli roku 2024, přiblížila se doba nejkrásnějších křesťanských svátků, doba vánoční. Tento čas většina z nás tráví v kruhu rodinném, se svými přáteli a kamarády, kdy společně posedíme, zavzpomínáme třeba na ty, kteří již mezi námi nemůžou být.

V závěru roku je zvykem, že rekapitulujeme, hodnotíme a bilancujeme, zda se podařilo, co jsme si předsevzali, zda jsme splnili, co jsme slíbili.

Rok 2024 byl rokem voleb do Evropského parlamentu a do zastupitelstev krajů. Čas teprve ukáže, zda jsme zvolili zástupce, kteří budou hájit zájmy menších obcí a nás obyčejných občanů.

Pro naše Peckovsko byl tento rok velmi náročný, a to nejen organizačně, ale i finančně. Probíhalo a stále probíhá mnoho investičních akcí, největší a nejnáročnější byla výstavba komunikace k novým domům ve Lhotě a s tím spojené práce na odkanalizování této části, rekonstrukci vodovodu, vybudování veřejného osvětlení a zvelebení ploch okolo bytovek.

Nyní se projektují inženýrské sítě, abychom mohli zahájit parcelaci a následně začít nabízet stavební pozemky zájemcům o nové bydlení.

Rozjely se i práce na přístavbě klubovny ve Vidonicích, trošku nás zabrzdil požár stávající části, ale vše se podařilo zabezpečit a práce budou dále pokračovat a zahrnou i část, která byla zasažena požárem. Doufáme, že se brzy všichni setkáme v nových prostorách hasičské klubovny při nějaké společenské příležitosti.

Již několik let společně se společností ČEZ koordinujeme a postupně realizujeme rekonstrukce veřejného osvětlení na Peckovsku. Letos práce probíhaly v části Desatero. Tam, kde ČEZ provádí kabelizaci nízkého napětí, my současně provádíme obnovu veřejného osvětlení a šetříme tak finanční prostředky za výstavbu i provoz.

V letošním roce pokračovala další etapa prací na záchraně zdiva na hradě Pecka, ty budou pokračo-

vat i v příštím roce. Zde každoročně čerpáme finanční prostředky z Ministerstva kultury ČR, Programu regenerace městských památkových zón.

Všichni se těšíme, že už brzy budou zpět na kostel sv. Bartoloměje vráceny opravené věžní hodiny. Pracoval na nich MgA. Petr Skála, který je mimo jiné orlojníkem na Staroměstské mostecké věži.

Podařilo se nám získat finanční prostředky z Královéhradeckého kraje na revitalizaci rybníku v Bukovině. V současné době se ještě pracuje na architektonické studii na kompletní řešení návsi v Bukovině, aby zde mohl vzniknout prostor, který bude sloužit nejen místním občanům, ale i těm, kteří Bukovinou prochází.

Ing. arch. Doubek kromě revitalizace návsi v Bukovině zpracovává i rekonstrukci zahrady mateřské školy a veřejných prostor nad školou. Projektové práce pokračují i na rekonstrukci komunikace Žižkov, Chudobinec, pod kostelem a na energeticky úsporných řešení ve vile na Žižkově a v domě s pečovatelskou službou.

Po celý rok na Peckovsku probíhaly společenské, kulturní a sportovní akce. Dle mého názoru nemůže nikdo říci, že se zde nic neděje, naopak, každý si mohl vybrat, co ho láká a baví, a zapojit se do společenského života našich obcí. V obecním rozpočtu každoročně vyčleňujeme finanční prostředky právě na podporu neziskových organizací, které se o kulturu a sport starají. Za to jim patří velký dík, protože spoustu svého volného času věnují pro radost druhých.

Dovolte mně, abych touto cestou také poděkovala zastupitelům, zaměstnancům úřadu za obětavou práci, pomoc a podporu. A co si přejeme? Aby se nám podařilo zrealizovat všechny naplánované investiční akce, aby se nám všem na Peckovsku dobře žilo.

Přeji vám všem krásné a radostné vánoční svátky, po celý rok 2025 ať vás provází zdraví, štěstí, dobrá nálada a úspěchy v osobním i profesním životě.

Hana Štěrbová

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB 2024

24. prosince (úterý)
Štědrý den
14.00 – Mše sv. Vidochov
16.00 – Mše sv. Borovnice
20.00 – Mše sv. Mostek
22.00 – Mše sv. Pecka

25. prosince (středa)
Slavnost Narození Páně
8.00 – Mše sv. Pecka
9.30 – Mše sv. Borovnice
10.30 – Mše sv. Mostek

26. prosince (čtvrtek)
Svátek sv. Štěpána
9.00 – Mše sv. Pecka

29. prosince (neděle)
Svátek Svaté Rodiny
8.00 – Mše sv. Pecka
9.30 – Mše sv. Borovnice
10.30 – Mše sv. Mostek

31. prosince (úterý)
Poslední den roku 2024
16.00 – Mše sv. Pecka – adorace
i poděkování za uplynulý rok

1. ledna (středa)
Slavnost Matky Boží, Panny Marie
8.00 – Mše sv. Pecka
9.30 – Mše sv. Borovnice
10.30 – Mše sv. Mostek

Historie Vánoc sahá daleko do minulosti

Historie Vánoc a předcházejícího Štědrého dne začala ve 4. století, kdy byly tyto dny zavedeny do křesťanského kalendáře. Tradice s nimi spojené jsou však mnohem starší, stejně jako jejich kořeny sahající daleko do minulosti. Štědrý večer a Vánoce, které se po celém světě slaví 24. a 25. prosince, jsou – vedle Velikonoc – nejdůležitějšími oslavami téměř všech křesťanů. Tento zvláštní čas, kdy si sedáme ke stolu se svými blízkými a vyměňujeme si dárky, si připomíná narození Ježíše Krista. I když datum toho druhého zůstává ve skutečnosti neznámé.

V evangeliích není uveden den ani měsíc (...). Podle hypotézy H. Usenera (...), v současnosti přijímané většinou vědci, bylo narození Krista přesunuto na den zimního slunovratu (25. prosince podle juliánského kalendáře, 6. ledna – podle egyptského kalendáře) protože v den, kdy se slunce začíná vracet k půlnoci, pohanští ctitelé Mithra oslavovali dies natalis Solis Invicti (zrození nepřemožitelného slunce). 25. prosince 274 Aurelianus prohlásil boha Slunce za nejvyššího patrona říše a zasvětil mu chrám na Campus Martius. Vánoce se objevily v době, kdy bylo v Římě zvláště rozšířené uctívání slunce. O něco dříve, od 17. do 23. prosince, slavili Římané Saturnálie zasvěcené Saturnovi – patronu zemědělství, plodin a času, legendárnímu vládci Itálie – což byl jeden z nejradostnějších svátků v republice a později v císařství. Pro starověké obyvatele Itálie a celé říše znamenaly dobu smíření a rovnoprávnosti. Role se pak obrátily a páni sloužili otrokům. Rodiny a přátelé zasedali ke společným večeřím a občané organizovali v ulicích barevné průvody a průvody. Lidé si navíc vyměňovali různé dárky.

Jak správně poznamenává James George Frazer v knize Zlatá ratolest: „Evangelia nezmiňují den Kristova narození, a proto starověká církev takový svátek neslavila.“ Nejdůležitějším okamžikem v kalendáři prvních křesťanů byly Velikonoce, které nám mají připomínat utrpení, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. První vánoční oslavy se datují do 4. století. Tehdy začal být 25. prosinec přijímán jako okamžik Ježíšova narození. První zmínku o uvedeném dni najdeme v „Chronografu“ z roku 354. Tam je v poznámce umístěné v kapitole věnované liturgickým památkám mučedníků v „Depositio Martyrum“ údaj o 25. prosinci jako datu Kristova narození. S největší pravděpodobností se již jednalo o liturgickou slavnost, i když její skutečná obliba se dostaví až v následujících letech. O něco dříve se ve východní části říše začaly slavít Ježíšovy narozeniny. Tam se slavilo 6. ledna pod názvem Epiphany, tedy Boží zjevení celému světu. Tato slavnost se nazývala Svaté Zjevení Páně. Narození Krista se slavilo mnoho dní. Jeruzalémská diecéze pak zdůraznila, že jde o oslavu zjevení, ke kterým došlo narozením Ježíše. Někdy byly spojeny – nesprávně – s okamžikem Jeho křtu. Omyl vyplynul ze špatného čtení Lukášova evange-

lia, který napsal, že v den, kdy sv. Jan pokřtil Krista, Spasitele bylo přesně 30 let. První „západní stopa“ Epiphany se datuje do roku 361 našeho letopočtu ze spisů Ammiana Marcellina, římského historika a pohana. Tenkrát přijel on s císařem Juliánem Apostatou do Lyonu, kde vstoupil do kostela, když „probíhal svátek zvaný Epiphany, který křesťané slaví v lednu“. Po letech byl on oddělen od Vánoc a první zmínku o samostatných oslavách těchto svátků najdeme v dochovaném kázání sv. Řehoře z Nazianzu, který byl biskupem v Kappadokii. Byl to on, kdo 25. prosince 380 oznámil věřícím, že slaví oni Vánoce. Poté pronesl ještě dvě kázání a rozdělil slavnost Ježíšova narození, návštěvu mudrců a den Kristova křtu 25. prosince a 6. a 7. ledna. V té době se tyto události začaly slavít při různých příležitostech, alespoň v Kappadokii. Po několika desítkách let se toto oddělení rozšířilo po celé Evropě a od té doby se tyto svátky slaví odděleně.

Proč slavíme Štědrý večer?

Štědrý večer, který se latinsky nazývá vigilaré (česky bdění), předchází Vánocům; slavíme ho 24. prosince. Je to konec adventu a ohlašuje vlastní oslavu Narození Páně. Pro křesťany jde o jednu z nejdůležitějších událostí roku. Podle tradice přijímané v západní kultuře začíná, když se na obloze objeví první hvězda; je zde symbolický odkaz na betlémskou hvězdu, která mudrcům oznamovala narození Krista. Zvyk vyžaduje, abychom se těsně před večeří pomodlili a přečetli úryvek z Písma svatého o příchodu Spasitele na svět.

V těchto dnech se Láska stává zvláště přítomnou v našich domovech. Je to proto, že Kristus, dar Boží Lásky, se narodil v lidském těle, aby se v nás neustále rodil. Ať se tedy Bůh skutečně rodí a narodí – v životě a srdci každého člověka v naší vlasti i v Církvi Kristově. Ať se Láska zrodí v našich rodinách i domovech. Dnes při pohledu na Ježíška ležícího v jeslích přemýšlíme o těch, kteří také nemají domov: o obyvatelích Ukrajiny, o válečných uprchlících, o lidech v krizi bezdomovectví, o vyloučených ze svých komunit, kteří jsou na „okraji společnosti“. Ať naše modlitba a natažená ruka dají každému pocítit, že má své místo a Někoho, kdo je vždy miluje.

P. Robert Pietrzak, administrátor farnosti Pecka

Vzpomínka na strážce hradu Pecka

Narodil se na hradě a na hradě i zemřel. Osobnost Karla Kopeckého, posledního stálého obyvatele našeho hradu, mi připomněl Tomáš Voňka, který při své práci na knize o historii textilky v Pecce narazil na spoustu zajímavých věcí, mezi jinými i na článek o Karlu Kopeckém. Co je však ještě důležitější – společně s článkem vyšla v Pražském ilustrovaném kurýru i Kopeckého fotografie – zřejmě někdy kolem roku 1900. Oživme tedy vzpomínku na někdejšího oddaného strážce hradu...

„Poslední obyvatel a věrný strážce omšelého a jako starce k hrobu se sklánějícího hradu, pan Karel Kopecký. Nynější a snad již také poslední obyvatel hradu Pecky, jest muž předobrný, pravý typ věrnosti a oddanosti dobám minulým. Vypuditi jej z ponurých zbytků hradu nepodařilo se ani zlobě přírody, který v zimě kruté oběti na zdraví mu ukládá, ani nevytlákala ho možnost snadnější výživy, kynoucí mu v městečku Pecce. Kopecký se narodil na hradě 7. února 1838 a přebývá tam tedy již přes 60 let. Dle vlastního výroku hradu již neopustí do konce života svého, kráčeje takto ve stopách zesnulé matičky své, která strávila v pochmurném bydlišti na hradě rovněž přes 50 let a veškeré nesnáze se stejnou láskou k památnému místu snášela. Návštěvníky hradu upozorňujeme na milého muže toho již proto, že jest vtělená ochota a živá kronika posledních osudů hradu,“ píše Pražský ilustrovaný kurýr.

Ve skutečnosti, dle matriky narozených, se Karel Kopecký narodil až 14. února 1838, a to přímo v Pecce čp. 1, tedy na hradě. Jeho otcem byl zedník Josef Kopecký a matkou Marie Kopecká, rozená Šturmová, dcera lesního Josefa Šturma (jako jeho stálá adresa je překvapivě uváděn rovněž hrad!). Marie Kopecká (1806-1883) byla klíčnicí a živou kronikou hradu. Škoda jen, že po sobě ani ona, ani její syn Karel, který také o hradu věděl mnohé, nezanechali žádné zapsané vzpomínky o tom, jak hrad vypadal a co se na něm dělo. Můžeme se jen domýšlet: v roce 1830 hrad vyhořel a jeho tehdejší majitelé knížata Trauttmansdorffové zcela upustili od plánů na jeho opravu a spravovali ho i s panstvím jen na dálku. Využitelné byly po požáru jen některé místnosti Harantovského paláce. Dá se předpokládat, že rodina Kopeckých žila v přízemí, snad i v místnostech u vstupní brány, kde je dnes zázemí pro kastelána a průvodce a které byly dřív propojeny až k černé kuchyni a klenbovému sálu.

Horní patra si ve 2. polovině 19. století pronajímali od Trauttmansdorffů za 5 zlatých ročně obchodník Karel Poslt jako tkalcovnu. Na 70 stavech tam pracovaly celé rodiny zdejších ručních tkalců: Šabatovi, Rychterovi, Součkoví, Kráčmarovi a další. Dalších 40 stavů bylo v jednom ze stavení poplužního dvora. Zřícenina hradu tedy nebyla stále jen opuštěná. Mnoho let se hemžila lidmi a zněla pravidelným rytmem „na cukr, na kafe“ tkalcovských stavů.

Karel Kopecký měl další dva bratry a sestru, kteří se však živili řemeslem mimo hrad. Ostatně i Karel do městečka pravidelně docházel. Vyučil se pekařem u Josefa Johna v čp. 99, který měl na prodej pečiva u domu výkladní stánek. Tam také po nějakou dobu každodenně z hradu docházel. Bývalý kastelán František Poslt, který se s Karlem Kopeckým znal osobně, si ve svých zápiscích poznamenal: Pekař John měl dceru Alžbětu (narozena 1855), ke které Karel Kopecký zahořel láskou, avšak beznadějnou, jelikož se provdala za jiného a Karel zklamán ve svých nadějích vedl potom samotářský život sám a sám na hradě Pecka, jemuž až do svého skonu byl opatrovníkem. Svůj byt měl Karel Kopecký zařízen jednoduše – byl tam stůl, lavice, postel, staré sloupkové hodiny, různé zbraně, tahací harmonika. Několikrát měl od knížete Trauttmansdorffa výpověď, by se ze zřícenin vystěhoval, avšak Karel vždy to vyprosil, že si přeje ve svém milém rodišti hradu Pecce také zemřít. Přání jeho se vyplnilo a mládenecký spolek Harant doprovodil ho za účasti občanstva na místní hřbitov. Karel Kopecký zemřel na rozedmu plic, ke které zřejmě přispěly i chladné hradní zdi, 27. května 1905, svátostmi ho započal místní kaplan František Schrötter a pohřební obřady vykonal o dva dny později farář Antonín Boukal. Vzpomínka na osobnost Karla Kopeckého však přetrvává i po více než století.

Připravila Věra Kociánová

Hrad Pecka – do jara zavřeno...

S blížící se zimou do městečka i na hrad přichází klid a je čas se ohlédnout se za skončenou turistickou sezónou. Ta začala na Velký pátek 29. března a opravdu ve velkém. Spolu s Kryštofem Harantem dorazilo i na 1 200 návštěvníků. V roce 2024 bylo otevřeno celkem 151 dní. Tím posledním byl státní svátek 28. října. Vstupenku do hradu si během této doby zakoupilo celkem 18 966 návštěvníků (o 340 méně než v roce 2024). Nejvíce jich tradičně bylo v červenci (5 452) a srpnu (5 443). Když pomíne Otvírání hradu, kdy bývá účast samozřejmě nejvyšší, tak dny, kdy turistů na Pecku dorazilo nejvíce, byly úterky 6. srpna (331), 19. července (326) a pátek 5. července (299). Naopak nejméně jich bylo v pátek 13. září (6). Mějme na paměti, že se v tomhle přehledu počítáme jen s návštěvníky, kteří si zakoupí vstupenku a vyrazí na prohlídku. Celkový počet by výrazně narostl, kdybychom započítali i ty, kteří přišli obhlédnout jen hradní nádvoří nebo zavítali na nějakou kulturní akci.

Na vstupném jsme letos utržili 1 589 690 Kč (o 236 383 více v porovnání s rokem 2023). Za nárůst samozřejmě může navýšení vstupného, ke kterému jsme v roce 2024 přistoupili. Cena vstupenky pro dospělého na celkovou prohlídku vzrostla ze 100 na 125 Kč. K drobnému navýšení došlo i u ostatních druhů vstupenek. K tržbám za vstupenky je třeba připočítat i dobrovolné vstupné z pokladničky ve vstupní hale (k uzávěrce Listů ještě nebyla spočítána, obvykle cca 15-20 tisíc) a hlavně příspěvky z demizonu umístěného na nádvoří. Ten hojně využívají návštěvníci, kteří chtějí hrad podpořit, ale nemají chuť, čas nebo možnost vyrazit přímo na prohlídku. Tam se letos nastřádalo více jak 56 000 Kč. Za všechny dobrovolné příspěvky i za řádné vstupné nezbývá než s velkým rádi poděkovat.

Kromě vstupenek na hradě prodáváme i upomínkové předměty (magnety, vizitky, pohledy...). Za ně jsme v letošním roce utržili 260 289 Kč (o 43 000 méně než v roce minulém). Tady se už druhý rok ukazuje, že upomínka je přeci jen zbytná záležitost a prostor, kdy se dá při návštěvě památek ušetřit. Největší zájem je tradičně stále o turistické nalepovací vizitky (3 501 ks), magnetky (2 088 ks), pohledy (1 279 ks), ale i o turistické dřevěné známky (665 ks). Se všemi těmito naprosto přesnými čísly ještě neznatelně zahýbe závěrečná hradní inventura, která je ale naplánovaná až po uzávěrce aktuálního čísla Listů Peckovska.

Během hradní sezóny jsme poskytli prostor pro 9 svatebních obřadů. Tříkrát jsme promítali v letním kině (dohromady pro téměř 600 návštěvníků), uspořádali 15 koncertů, hudební a cestovatelský festival, 3 divadelní představení, turnaj v mariáši, trampský potlach, dvě výstavy... A pokračovat samozřejmě budeme i v příštím roce. Už teď je jasné, že se máte na co těšit.

Hradní posádku v letošním roce tvořilo 13 lidí: kastelán; hlavní průvodce, zahradník a fotograf v jednom Vítek Havlín, paní uklízečka Ljudmila a 10 průvodců a tradičně i poštolky, vrápenci ve sklepení a divoké včely v hradních zdech. K nim by se dali připočítat i brusničtí kameníci od pana Žižky, kteří po velkou část sezóny na hradě opravovali prostor okolo hradní studny. Také nesmíme zapomenout na obsluhu hradního Bistra Polžicích. Všem za jejich práci patří velký dík.

Přejeme vám z kopce krásné vánoční svátky, spokojenost, štěstí a zdraví, nový rok inspirativní, úspěšný a plný krásných zážitků. Znovu pro vás otevřeme v sobotu 5. dubna 2025. Tak brzy na viděnou.

Za hradní posádku Honza Murdych

Podzim v lese

Ve středu 23. října se děti ze tříd U Křemílka a U Rákosníčka vydaly s lesní pedagožkou Martou Urbanovou poznat krásy podzimního lesa.

V lese na ně čekala různá stanoviště, na kterých se zábavnou formou dozvěděly zajímavé informace. V kroužku si děti prohlédly různé plody a dary lesa a zkoumaly barevnou škálu, kterou dokáže vykouzlit pouze podzim.

Na dalším stanovišti děti hledaly zvířecí rodiny, např. jelena, laň a koloucha nebo divokého zajíce, zaječici a malé zajičky. Poté se děti dozvěděly, čím se které zvíře živí, a jako úkol měly rozřadit barevné papírky podle potravy zvířat (ze-

lené – býložravci, červené – masožravci a modré – všežravci).

Poslední zastávkou byl strom, na kterém na nás čekala sojka, která měla pro děti připravené žaludy, aby je v lese mohly schovat. Sojka si totiž žaludy schovává různě po lese a v průběhu zimy je hledá. Ty, které nenajde, na jaře vyklíčí a vyrostou z nich malé doučky. Děti žaludy schovaly v určité části lesa, kam se na jaře půjdeme společně podívat a mladé doučky budeme hledat.

Celým lesem děti provázely nádherné makety zvířat – zajíc, liška a výr velký. Víte, jak se výr velký řekne latinsky? Děti totiž ano. (nápověda Bubo bubo)

Kristýna Věchtová

Děti uložily broučky k zimnímu spánku

V pátek 1. listopadu se temný podzimní podvečer rozzářil desítkami světel. Letošní ročník tradiční akce Uspávání broučků přilákal rodiny z Pecky i širokého okolí. V mateřské škole se ale samozřejmě na společné setkání muselo nejdříve všechno nachystat. Děti se naučily novou básničku a písničku, aby se broučkům v postýlkách pěkně usínalo. Také pomohly paní učitelce vydlabat dýně, které celou akci zdobily, a v neposlední řadě si děti společně s rodiči přišly do školky vyrobit lampion, aby mohly společně broučkům posvítit na cestu. Odpoledne s výrobou lampionů navštívilo mnoho dětí se svými blízkými a v příjemné atmosféře vzniklo spoustu nádherných svítících ježků, dinosaurů a dalších nápaditě ozdobených lampionů.

V den samotné akce se paní učitelky proměnily na broučky Čmeldu a Brumdu, jiné se převlékly za berušky a dokonce Ferdu mravence a přivítaly děti u školky krátkou scénkou. Poté, co děti společ-

ně přednesly básničku a zazpívaly dvě písničky, se mohlo vyrazit na cestu. Světelný průvod dorazil po vyznačené cestě až do Lhoty k hasičárně, kde byl připravený oheň na opékání buřtů, teplý čaj a svařený mošt, výborné sladké dobroty a taky úžasná skluzavka. Zbytek večera naplnilo veselé dětské dovádění, smích a dobrá nálada.

Děkujeme všem, kteří pomohli k uskutečnění této mimořádné akce. A přejeme vám do dlouhých potměných zimních měsíců hodně světlých chvil.

Za kolektiv MŠ Pecka Helena Tauchmanová

Veselé Vánoce a šťastný nový rok

prejí děti, žáci a zaměstnanci ZŠ a MŠ Pecka

Beseda o letadlech a modelářství s panem Formánkem

Modelářství aneb Letem světem letadel a modelářství. To nám představil na besedě 10. října pan Formánek. Věnuje se modelářství a létání na ultralehkých letadlech od dětství. Dětem ukázal radiově řízená velká a menší letadla. Podívaly se i na leteckou mapu a přiblížil jim letový plán, který je zanesený v letovém provozu v Praze na letišti. Vysvětlil jim podmínky létání a přistávání. Ukázal, za jakých podmínek a technických možností letadlo vzlétne.

Beseda proběhla v tělocvičně naší školy, protože ještě neumíme ovlivnit počasí. Pan Formánek děti vzal za školu a ukázal jim, jak létá malý model jeho letadélka. Děti se velice zajímaly o to, jak vlastně letadlo vzlétne, jak se udrží ve vzduchu a jak přistává.

Byly nadšené, beseda se jim velmi líbila. Budeme se těšit na další setkání, tentokrát už venku. Poděkování patří paní Hanušové, která besedu v rámci MAP uskutečnila!

Martina Suchardová

Beseda s reportérkou Českého rozhlasu

Dne 27. listopadu nás ve škole navštívila reportérka Českého rozhlasu Kateřina Kohoutová. Beseda zahrnovala jak teoretický popis její práce, tak i skutečné nahrávání rozhovorů s žáky a tvorbu reportáže.

Vysvětlila nám, jak zpracovává reportáž a kolik času to zabere. Například reportáž o délce jedné minuty trvá až tři hodiny její práce. Ideální délka reportáže je 1 minuta a 40 sekund.

Mohli jsme si prohlédnout, jaké používá přístroje a jak fungují: diktafon, mikrofon, telefon a notebook. Ukázala nám, jaký program používá ke střihu zvukové stopy reportáže. Současně jsme mohli nahlédnout do denního programu vysílaných reportáží. V případě zvláštních událostí, například povodně nebo

laviny, jsou reportéři v pohotovosti 24/7.

Paní Kohoutová se žurnalistice věnuje již od gymnázia. Pracovala pro různá média, například pro TV Prima. Nejnáročnější reportáže bývají z hor, jako je pád laviny, silný vítr nebo povodně. Velmi ji těší reportáže s malými dětmi.

Besedu uzavřel pan učitel Hanák, který nám popsal, jak na správný kamerový záběr. Besedy se zúčastnila 7. třída a žáci mediální výchovy.

Žáci mediální výchovy 8. a 9. třídy ZŠ

Exkurze – vánoční ozdoby Dvůr Králové

V úterý 15. října se žáci 5. třídy vydali na exkurzi do výroby vánočních ozdob ve Dvoře Králové.

Vyrazili jsme ráno po 9. hodině linkovým autobusem z náměstí v Pecce a již v 10 hodin jsme stáli před továrnou na výrobu vánočních ozdob.

Nejprve jsme měli domluvenou dílničku, kde si každý mohl ozdobit, dle své fantazie, kouličku na vánoční stromeček. Dětem se tato činnost velmi líbila a vznikla krásná originální dílka, která budou o Vánocích na ozdobených stromečcích vynikat.

Poté jsme šli na prohlídku samotné továrničky. Začali jsme prohlídkou dílny, kde se ozdobičky nad kahany ze skleněných trubíc vyfukují a různě tvarují. Následovala dílna, kde se skleněné polotovary barví a suší, aby je dále mohly malířky zdobit krásnými ornamenty. Další naše cesta vedla k dílně, kde se ozdobičky dokončují – labutě dostávají ocasní pírkou a všechny ozdobičky dostanou háček

na zavěšení. Poslední zastávka byla na dílně, kde už se ozdobičky ukládají do krabic a připravují se na cestu ke svým majitelům, kterým určitě udělají obrovskou radost.

Z ozdobiček různých tvarů a barev byly děti nadšené a jistě už se těší, až si tu svoji vlastnoručně ozdobenou kouličku připevní na stromeček a budou si vychutnávat kouzlo Vánoc.

Jana Morávková, Martina Suchardová

Exkurze – Všestary 5. třída

V pondělí 11. listopadu jsme se vydali do archeoparku Všestary poznávat život lidí v době ledové a seznámit se se způsobem života prvních zemědělců.

První program byl zaměřen na poznávání života lidí v době ledové.

Nejdříve jsme se dozvěděli, jak lidé lovíli, jaká zvířata a jaké jednoduché nástroje si k lovu zvěře vyráběli. Poté si děti vyzkoušely, jak pracné bylo, sice ostrým, ale kamenem řezat dřevo a kosti nebo olupování kůry z větví. A nakonec jsme šli ven a zkusili jsme si, jak se házelo oštěpem a manipulovalo s jednoduchým „vyhazovákem“ šípů. Jak děti zjistily, nebylo to nic jednoduchého, hodit oštěp, případně šíp na určené místo.

Po přestávce následoval druhý program, který nás seznámil se způsobem života prvních zemědělců.

Nejdříve jsme si povídali o hospodářských zvířatech, které děti znají, zopakovali jsme si, co nám ta či ona zvířata dávají.

Následně si děti měly pečlivě prohlédnout plastický model krajiny, ve které měly hledat malé figurky lidí, a zkoumaly, jaké činnosti tam postavičky dělají – lovení ryb, zabijačka, orání půdy, kácení stromů, pohřbívání zesnulých, obětování darů bohům, stavba domu...

V praktické části programu si pak děti venku vyzkoušely práci s jednoduchými nástroji ze dřeva –

dřevěná motyka, pluh, jednoduchá kamenná sekyra, drcení obilí mezi dvěma kameny...

Nakonec jsme si prohlédli obydlí, v jakých pravděpodobně první zemědělci bydleli – dům podobný velké stodole sestavený z obřích kmenů, mezi kterými bylo zdivo (vyschlé bláto) a na střeše došky. Uvnitř byla část s hliněnou pecí, kde pekli chleba a obilné placky, v další části byly dvě velké postele, kam se vešlo nejméně 8 lidí, a část domu patřila modlitebnímu koutku.

Na závěr exkurze jsme si zkusili něco jako část šamanského rituálu a vyfotili jsme se ve velké dřevěné lodi-monoxylonu, která byla vydlabána z jednoho kusu kmenu stromu. V této lodi skupina nadšenců pod vedením R. Tichého plula při několika expedicích i po Egejském moři (v roce 1995 pluli 290 km po Středozezemním moři, o tři roky později zdolali 760 km opět po Egejské moře, 2019 upluli trasu dlouhou 415 km a naposledy to byla EXPEDICE MONOXYLON IV - roku 2023 se zase vrátili do Egejského moře a trasa měřila 550 km.

I přes nepříznivé mlhavé počasí se dětem exkurze do dávných časů moc líbila. Děti si zde uvědomily, o co lehčí je život v současnosti, v době různé moderní techniky a elektroniky. Došly k poznání, že život prvních zemědělců nebyl vůbec lehký.

Jana Morávková, Stanislava Plecháčová

Rozsvěcení vánočního stromečku

Poslední listopadová sobota byla po dlouhé době slunečná. Dopoledne se na peckovském náměstí dokončovaly přípravy na odpolední slavnostní rozsvěcení vánočního stromečku – dozdobení pódia, které bylo postavené od pátku, malých stromečků před ním, příprava ozvučení, sezení, stánku s občerstvením.

Před třetí hodinou se náměstí začalo plnit a v půl čtvrté začal program, o který se postarala mateřská i základní škola. Zahájení se chopil Tomáš Hanák, který od září ve škole učí informatiku, hudební výchovu a pracovní činnosti. Po milých slovech paní starostky na jeviště přišli naši nejmenší, kteří pásmem říkanek a tanečků potěšili všechny přítomné. Vystřídali je větší školkovští kamarádi, kteří nás svými básničkami a písničkami přenesli z podzimu do zimních měsíců. Poté pódium zaplnili školáci od třetí do šesté třídy. Jejich zpěv vykouzlil ne jeden úsměv a byla slyšet slova obdivu. Nakonec se přidaly i děti ze školky a všichni společně navodili sváteční atmosféru písničkou Krásné svátky. Všichni účinkující sklídili velký potlesk. Za společné-

ho odpočítávání došlo k rozsvěcení stromečku.

Pak už se děti rozešly za svými rodiči. Zamířily do stánku s občerstvením, kde si za odměnu daly čaj, koláč a párek v rohlíku. Pro dospělé byl připravený svařák, teplá medovina, káva, čaj, koláče, pečené maso. To vše v režii hasičů. Kdo chtěl posedět v teple, zavítal do místní cukrárny, která nabízela spoustu laskomin.

Pomaloučku se stmívalo. Hrál vánoční i moderní hudba, děti tančily na jevišti a vesele pobíhaly po náměstí. Debatující skupinky dospělých se pomalu rozcházely. Vánoční stromek svítil a zahájil adventní čas.

Na konec bych chtěla poděkovat: Městysu Pecka za finanční podporu, kolegyním a kolegům ze školky a ze školy za přípravu programu a výzdobu, spolku Bezdružic a obecním pracovníkům za zajištění pódia a posezení, Tomáši Stuchlíkovi za ozvučení a hudbu, hasičům a cukrárně za občerstvení. Ale především dětem, díky nimž jsme se trochu vánočně naladili.

ŠK

Beseda o houbách ŠD Pecka

V rámci projektu Místní akční plán vzdělávání Novopacko IV proběhla v naší školní družině beseda s paní Janou Čapkovou z mykologického spolku Lomnice nad Popelkou. Akce se zúčastnilo téměř 60 dětí z 1.-5. třídy.

Děti se seznámily s jedlými, nejedlými a jedovatými houbami, v jakém prostředí a v jakém lese rostou a v neposlední řadě získaly informace o jejich rozmnožování. V krabičkách měla paní Čapková směs různých hub. Byly známé i méně známe. Některé houby děti znaly, ale něco pro ně bylo neznámé. Dozvěděly se i zajímavosti nejen o houbách, ale celkově o přírodě.

Exempláře jedlých hub si děti předávaly a měly možnost všemi smysly houby poznat. Děti byly pozorné, aktivní a na konci besedy se dotazovaly na různé zajímavosti. Sdělovaly i svoje osobní zkušenost s houbami a některé donesly i z lesa.

Na konci besedy děti obklopily stoleček s houbami a s paní Čapkovou chtěly znovu všechno projít.

Myslím, že toto téma je v této době velmi aktuální a děti byly nadšené. Některé vykazovaly opravdu velmi dobré znalosti v této oblasti.

Beseda se všem líbila a ještě odpoledne jsme si o ní v družině povídali.

Martina Suchardová

Muzeum Čtyřlístek

15. října – Lomnice nad Popelkou

Jelikož u nás ve škole nešel proud, vymysleli jsme, že pojedeme na výroční výstavu Čtyřlístku do muzea v Lomnici nad Popelkou. Ráno jsme se posilili svačinkou a vyrazili jsme. Když jsme dorazili, nejprve jsme byli seznámeni s možnostmi muzea, které jsou neuvěřitelné. V muzeu se kromě výstavy Čtyřlístku totiž nachází hned několik obměňujících se výstav. My zde našli výstavu historie města, která byla velmi zajímavá. Zjistili jsme například, že první české mlýnky na kávu pocházejí právě z Lomnice. Stejně tak typické Lomnické suchary, které dělají jak na slaná způsob, tak na sladký. Našli jsme zde výstavu různých zkamenělin a minerálů, kde by člověk mohl oči nechat, a to vše pouze v prvním patře. Druhé patro nám nabídlo úžasnou prohlídku betlémů a zámečkových pokladů. Je zde například rytířská síň, modrá síň a jiné. Každá ze síní nabízí spoustu zajímavých artefaktů, ba i hodiny s vodotryskem. Třetí patro nabízí rozsáhlou galerii zajímavých snímků. Největší šok však čekal děti na půdě, kde kromě zachovalých sta-

robylých trámů naleznete druhou největší sbírku myslivosti v Čechách. Opravdu nádherné muzeum, které jsme pro jeho rozsah nestihli projít ani celé. Rozhodně máme v plánu se tam vrátit. Děti se hlavně seznámily se Čtyřlístkem a jeho historií. Byly zde k nahlédnutí staré i nové komiksy, různé výrobky s potiskem Čtyřlístku a spousta zajímavých rekvizit s komiksem se pojících. Dozvěděli jsme se něco o autorovi, panu Němečkovi, a jeho tvorbě. Nakonec děti zhlédly krásný film o Čtyřlístku. Samozřejmě nesměli jsme zapomenout na nějaké ty suvenýry a jelo se domů.

Tereza Hank Šípková

Beseda v rámci Týdnu knihoven

Naše školní družina byla pozvána do knihovny v Pecce na Týden knihoven, který se konal dne 11. října.

Přivítala nás paní Knapová a lektorka paní Stolínová z Nové Paky. Ta se věnuje malování s dětmi. Naše návštěva se totiž pojila s názvem Vytvoř si svoji příšerku.

Děti ze školní družiny pojaly svoji příšerku jako opravdovou kamarádku. Malovaly vodovými barvami různé obrazce, rozfoukávaly barvičky a po zaschnutí jim domalovaly oči, pusy, nos a hlavně nožičky a ručičky. Byla to tedy krásná stvoření. Pak vystříhly jed-

notlivé příšerky a provázekem a lepidlem je slepily jako girlandu.

Práce, která byla spojená s různým vyprávěním a příběhy, se dětem moc líbila a těšily se, jak si vyzdobí svůj pokojíček a rodiče se budou bát jim zkontrolovat pořádek.

Moc se těšíme na další akci v naší knihovně a zároveň děkujeme za pozvání a zorganizování setkání. Tam je totiž vždycky fajn.

Martina Suchardová

Divadelní představení Malý princ

Ve čtvrtek 21. listopadu žáci od 3. do 9. třídy navštívili divadelní představení v Masarykově divadle v Jičíně.

Sledovali jsme příběh Malého prince, který opustil svou malou planetu a vydal se na cestu, aby poznal svět. Potkal různé podivné postavy a naučil se mnoho důležitých věcí.

Nejvíce nás zaujalo jeho přátelství s liškou, která mu vysvětlila, že to nejdůležitější v životě je neviditelné očima. Malému princovi ukázala, co znamená být skutečným přítelem. Díky tomu jsme my zjistili, že přátel-

ství je poklad, který si musíme chránit, a že každý z nás je na světě jedinečný.

Po představení jsme se bavili o tom, co nás nejvíce zaujalo. Vypracovali jsme si pracovní list a nakreslili obrázky, které nám mohou rodiče individuálně poslat prostřednictvím mobilních telefonů do soutěže. Už se těšíme, pokud se někomu podaří v soutěži uspět.

Divadelní představení Malý princ bylo jedno z nejkrásnějších, které jsme v poslední době navštívili.

Monika Rejlová

OTEVÍRACÍ DOBA O VÁNOCÍCH

Poslední půjčovní den v tomto roce
je **středa 18. 12. 2024.**

**V novém roce bude opět otevřeno
od 7. 1. 2025.**

Po dobu uzavření knihovny mohou čtenáři **vracet knihy do Biblioboxu**, modré schránky na knihy umístěné před budovou knihovny. Prosíme, nevhazujte zde audioknihy na nosičích CD, deskové hry ani jiné knihy, které k nám nepatří. **Upozornění o vrácení knihy** obdržíte e-mailem po obnovení provozu knihovny. Zároveň upozorňujeme, že můžete **využít náš on-line katalog**, máte-li zájem zamluvit si či objednat knihu, prodloužit výpůjčky nebo si třeba stáhnout naši e-knihu. Odkaz na něj najdete na našich stránkách www.knihovnapecka.cz.

Všem uživatelům děkujeme za přízeň a přejeme příjemné prožití vánočních svátků, hodně krásného čtení pod stromečkem a vše nejlepší do nového roku 2025!

Knihovna Kryštofa Haranta, Pecka 2, 507 82 Pecka
www.knihovnapecka.cz

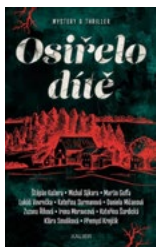

Nové knihy v knihovně

WEBBER, Heather S.
Tajemství Kosí kavárny
Magické momenty
V Brně: Jota, 2024

Někdy je potřeba trocha kouzel, abyste našli cestu domů. Ve stínu alabamských hor leží městečko Wicklow. Právě sem se vrací Anna Kate, aby pohřbila svou milovanou babičku Zee, majitelku Kosí kavárny. Měl to být krátký výlet. Myslela si, že jen zavře kavárnu a vyřídí pozůstalost po babičce. Navzdory svému předsevzetí, že se vyhne navazování jakýchkoli vztahů a rozhodně nebude pátrat po otcově rodině, Anna Kate zjišťuje, že je k tomu svéráznému jižánskému městečku, odkud její matka před mnoha lety utekla, nevysvětlitelně přitahována. Dalším magnetem je tajemný kosí kočáč, o kterém každý pořád mluví.

Štěpán KUČERA,
Michal SÝKORA,
Martin GOFFA,
Lukáš VAVREČKA,
Kateřina SURMANOVÁ,
et al.
Osířelo dítě:
mystery & thriller
Kalibr. Praha: Euromedia Group, 2024

Antologie tajemných i mrazivých povídek z prostředí venkova a odlehklých samot. Jedenáct českých spisovatelů si dalo záležet, aby o napětí nebyla nouze - ať už vycházeli z folklóru, nebo třeba z policejní praxe. Představa poklidné visky nebo mlýna může budit dojem bezpečí. Ale kdo někdy zůstal za tmy sám v odlehklém stavení, ten možná poznal plíživý strach, který zakoušely generace před ním. A tuší, že stačí pouhá souhra okolností, aby se venkovská idyla proměnila v noční můru

Petra KLABOUCHOVÁ
U severní zdi
Brno: Host, 2023

Tajemný Muž s dírou v srdci si nese životem nezhojené jizvy na těle i na duši. Dávny zločin, který ho v dětství připravil o rodinu, nebyl nikdy potrestán. Časy se mění, svět kolem však zůstává hluchý, slepý a němý stejně jako kdysi. Všichni už zapoměli nebo se o to usilovně snaží. Až na něj. Spravedlnost se nekoná, a tak musí konat on. Čím víc se blíží jeho vlastní konec, tím naléhavěji jako přízraky z hloubi hromadných hrobů Dáblického hřbitova vystupují příběhy dětských obětí komunistického režimu.

Adam DOLNÍK
a Martin MORAVEC
Adam Dolník: svět
elitního vyjednávače
Praha: Martin Moravec, 2024

Vítejte v nejtemnějších zákoutích zločinu. Na místech, kde se unáší, vyhróžuje a požaduje výkupné. Proveďte vás jimi Adam Dolník, který jako jeden z mála lidí na světě vyjednává s únosci, vyděrači, piráty i teroristy. Ze zajetí už dostal desítky rukojmích a při jeho vyprávění mrazí. Během kariéry školil agenty FBI i Scotland Yardu. Potýkal se s kriminálními gangy, somálskými piráty, ale třeba i s Islámským státem. Nejednou se ocitl mezi teroristy a v situacích, kdy mu hrozilo, že se sám nevrátí domů. Kde se unášejí? Jak se vyjednává o lidský život? A jak lze tyto dovednosti využít v každodenních situacích?

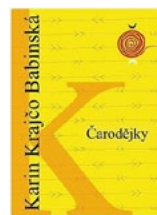
Daniel COLE
Havran
Praha: Euromedia Group, 2024

Ctižádostivá vyšetřovatelka a okouzující zabiják... a jejich dobrodružný hon na sériového vraha přezdívaného Havran. Detektivka Scarlett Delaneyová se snaží dopadnout zločince přezdívaného Havran, jenž svým obětem uřízne hlavu, na obličejích zanechá pět škrábanců a odnese si šperk jako suvenýr, to vše za nejnemožnějších okolností. Je nepolapitelný a policie dlouho tápe, dokud Scarlett na jednom místě činu náhodou nenarazí na šarmantního Henryho, který tvrdí, že pracuje jako soukromé oko, a nabídne jí pomoc. Kamkoli se ale Henry vrtne, zůstávají po něm mrtvolky. A Havranova další akce je na spadnutí.

Hana Marie KÖRNEROVÁ
Znamení ohně
Praha: Fortuna Libri, 2024

Závěr historické ságy odehrávající se v 18. století ve Francii. Po návratu do rodného kraje čekají Céline problémy nejen s obnovou zanedbaného rodného sídla. Vražednice Bernarda, která jí přísahala pomstu, těsně před popravou prchá z vězení a vzdor rozsáhlému pátrání zmizí. Nestudovaný lékař Thierry Leroux získává stále větší oblibu mezi chudými pacienty a přitáhne tím na sebe nežádoucí pozornost mocných. Když se chce znovu vydat do světa, Céline přiznává, co k němu cítí, a přiměje ho, aby zůstal. Situace se však nečekaně zkomplikuje. Válka, která bude jednou nazývána sedmiletou, vyčerpává státní pokladnu. Do kraje přijíždí král Ludvík XV., aby ji s pomocí své šlechty opět naplnil. Céline, která se ocitla v kritické situaci, znovu potřebuje jeho pomoc.

Karin KRAJČO
BABINSKÁ
Čarodějky
Brno: Nastole, 2024

Tak jako existuje den, existuje i noc. Jako existuje světlo, existuje i tma. Debora a Táňa jsou dvojčata, přesto jsou každá úplně jiná. Zatímco Táňa je slavná zpěvačka a svůj čas tráví na koncertech či v honosném domě na kraji velkoměsta, Debora žije ve staré chalupě ukryté v lese. Na místě, kde spolu sestry vyrostly a kde ženy jejich rodu - léčitelky i čarodějky - žijí už po šest generací. Tragédie, při níž Debora málem přijde o život, je přinutí postavit se temné minulosti i svým vlastním stínům. Protože tak jako existuje den, existuje i noc. Jako existuje světlo, existuje i tma.

Claire OUGLAS
Odešla do tmy
Praha: Kniha Zlin, 2024

Mysteriózní detektivní thriller z anglického venkova, v němž novinářka Jess odkrývá stará tajemství malého městečka, kde každá rodina něco skrývá. Co se stalo s její kamarádkou, která před pětadvaceti lety beze stopy zmizela? Jedné letní noci roku 1994 v ospalém přímořském městečku beze stopy zmizela šestnáctiletá Flora Powellová. O pětadvacet let později Flořina sestra, Heather, vejde do cizího domu, kde chladnokrevně zavraždí dva lidi. Případ se dostane až na stůl novinářky Jess, pro kterou je nadmíru osobní - sestry Powellovy totiž kdysi byly její nejlepší kamarádky. Povede se Jess najít klíč k oběma záhadám? A co když přitom odhalí další tajemství městečka, která nikdy neměla vyplavat na povrch?

Daniela HATINOVÁ
a Eva KREJČOVÁ
Kouzelné adventní
pohádky: 24 pohádek pro
vánoční čas

Praha: Fragment, 2024
Najděte si v rušném předvánočním čase chvíli pro sebe a zpřijemněte si čekání na Ježíška společným čtením. Dvacet čtyři pohádek s kouzelnou atmosférou potěší děti i dospělé. V pohádkách potkáte Lucii, Barborku či Mikuláše. Poznáte princeznu Drdolínu nebo krejčíka Nitku. A když budete dobře poslouchat, možná uslyšíte zvonit vánoční rolničky...

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Valdštejnův Jičín

recenze knihy

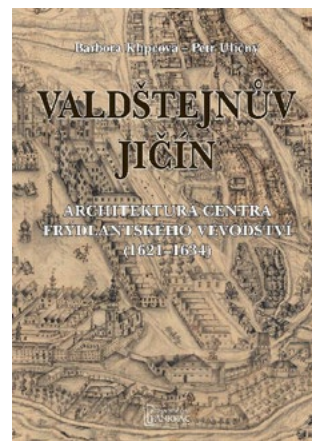
Na vrcholu rodové historie Valdštejnů vyčnívá císařský generalissimus a frýdlantský vévoda Albrecht – jeho sláva a smrt vždy vzbuzovaly zájem odborníků, kteří se převážně věnovali či věnují výzkumu vojenství. Historikové PhDr. Zdeněk Wirth a PhDr. Jan Morávek však Valdštejna prvně badatelsky zkoumali jako městského i krajinného urbanistu a napsali knihu Valdštejnův Jičín (1946). Se značným časovým odstupem bylo vydáno dvousvazkové kompendium Architektura Albrechta z Valdštejna – italská stavební kultura v Čechách v letech 1600–1635 (2017) a někteří z jeho autorů – PhDr. Barbora Klipcová a ing. arch. Petr Uličný, poté aktualizovali poznání tohoto tématu, významem přesahujícího hranice naší země a proto vychází nová kniha: Valdštejnův Jičín – architektura centra frýdlantského vévodství (1621–1634).

Do stručnějšího, ale kompaktního textu autoři zařadili objevené poznatky a Albrechta z Valdštejna analyzovali jako nepřijemného a zároveň důsledného stavebníka architektonických děl i krajinných kompozic v Jičíně a blízkém i vzdálenějším okolí, dochovaných v odlišném stupni od původní podoby. Knihu naplnili množstvím informací o těchto stavbách a celcích i fotografiemi krajiny Jičínska, významných památek či architektonických plánů, včetně historických snímků, dokumentujících již zaniklé objekty, popř. průběh jejich destrukce.

Publikace je určena čtenářům se vztahem k Jičínsku i se zájmem o poučení ohledně složitého dějinného období a důležitosti odkazu po významné a rozporuplné osobnosti. Text výjimečně obsahuje chybné údaje – Albrecht z Valdštejna se 24. září 1583 narodil v Heřmanicích u Jaroměře, nikoliv v Horoměřicích a architekt Niccolo Segrebondi nezemřel v roce 1552, ale v Mantově zesnul o sto let později. Touto knihou je však definitivně potvrzeno, že v případě císařského generalissima heslo „Inter arma silent Musae“ (Když mluví zbraně, mlčí múzy) úplně neplatilo. Město Jičín i okolní krajina totiž náležejí k mimořádně hodnotnému kulturnímu dědictví a společně s Valdštejnem jsou hlavními „hrdiny“ této publikace, vždyť neustále čerpáme z dávného potenciálu nejvýznamnějšího barokního stavebníka v zemích Koruny české a italských architektů v jeho službách.

Barbora Klipcová – Petr Uličný: Valdštejnův Jičín – architektura centra frýdlantského vévodství (1621–1634), ISBN: 978-80-86781-47-1, 96 str., 1. vyd., Nakladatelství Pankrác – Praha, rok 2024

Stanislav Vaněk

Vychází kniha Toulky podkrkonošskou minulostí 2

Knihu Toulky podkrkonošskou minulostí 2 vydalo nakladatelství Green Mango a na trh byla uvedena dne 5. prosince 2024. Kniha navazuje na regionální bestseller Toulky podkrkonošskou minulostí, kterou napsal František Jirásko. Ten se ale zabýval pouze bývalým politickým okresem Vrchlábí a zdaleka tak nepostihl celé Podkrkonoší.

Kolektiv autorů, historiků, publicistů (Jan Tomíček, Oldřiška Tomíčková, Radek Drahný, Věra Kociánová) si předsevzal zpracovat zbývající část Podkrkonoší a několik let pracoval s cílem pozvednout podhorský region ze stínu Krkonoš a nabídnout milovníkům krásné krajiny, cenné přírody, historických památek a kulturních zajímavostí pozvánku k putování kouzelným Podkrkonoším. Druhý díl knihy, který místním patriotům a milovníkům Podkrkonoší předloží malou

historickou vlastivědu tohoto regionu.

Kniha je rozdělena na dvě části. První pojednává o historii Podkrkonoší a druhá část jsou kapitoly z dějin jednotlivých obcí. Texty dokresluje černobílé ilustrace významných pamětihodností i zajímavostí daných obcí a měst. Jejich autorkou je výtvarnice, zkušená knižní ilustrátorka Eliška Štěpová. Druhý díl Toulky podkrkonošskou minulostí vyjde ve čtvercovém formátu (22×22 cm) a rozsahu 424 stran.

Knihu, která byla 5. prosince uvedena na knižní trh, můžete zakoupit v Knihovně Kryštofa Haranta nebo na Úřadu městyse Pecka za cenu 500 Kč. Jako dárek ke koupi obdržíte také zdarma první díl.

Green mango

Zápisky z propisky Kryštofa K.

Díl šestý

V předchozích dílech jsme s naším dvanáctiletým rošťáckým Kryštofem, školákem základní školy na Pecce, prožívali dramatickou dovolenou v Alpách, na kterou ho vzala teta se strejdou, kde se nám ztratil a málem zahynul. Po příjezdu jel navštívit nejlepšího kamaráda a díky svému staršímu bratranci, se kterým vyvádí různé skopičiny, se ocitl na natáčení známého seriálu...

Tak zase ve škole. Uf. Stejně většinu času koukám z okna. Aspoň máme pěkný výhled. Prostě Pecka. První hodina zrovna matematika. Jako, bylo by dobrý umět perfektně počítat, ale mně to do hlavy fakt neleze. Být jako ten týpek z filmu Dobrý Will Hunting, to byl těžkej borec. Hrál ho Matt Damon, takovej hezounek. Líbí se mojí tetě. A strejda jí vždycky z kuchyně říká: „Kdo se tobě nelíbí.“ On tajně chodí na studený párky do lednice, když teta sleduje Ulici. Je trapnej. Nechápu, proč si párky neohřeje a nedívá se taky na Ulici jako polovina národa. On raději kouká na politické debaty. Když jezdit k nám na návštěvu, nesměli jsme u nedělních debat ani pípnout. Aspoň jsem už ve školce uměl jména všech významných politiků. Dokonce mě mrzelo, že jsem ve čtvrté třídě nemohl volit.

V prastarém časopise, který se válel na naší půdě, jsem si jednou přečetl, že si Matt scénář filmu napsal s kámošem Benem Affleckem. V té době chodili do školy. Nejspíš ani nedoufali, že by film měl úspěch. Jen si uskutečnili svůj nápad. Ale mají ho doma. Toho zlatého malého hochu jménem Oscar. Dokonce oslovili režiséra Honzu Svěráka, aby jim to režíroval, protože už toho zlatýho kluka dostal za Kolju. On to odmítl. Zajímalo by mě proč.

Matiku jsem jakžtakž přežil, dokonce jsem správně vypočítal slovní úlohu. Myslím si, že úloha se do života hodí víc než nějaký klikyháky, jako má v sešitě můj kámoš z gymplu. Rovnice přes celou stránku.

Po velké přestávce byla má oblíbená literatura. Bohužel, je jednou týdně. Přitom je hrozně zajímavá. Rád čtu, akorát si to pak vůbec nepamatuju, tak si po čase tu knížku musím přečíst znovu. Miluju Děti z Bullerbynu, hlavně ty ilustrace od Heleny Zmatlíkové. Jsem si je rád prohlížel ve druhé třídě, když jsem ji poprvé četl. Vzal jsem si ji pak i do nemocnice, už ani nevím, co mi bylo. Asi těžká angína. Jinak by mě tam nešoupli. Co na tom, že je to dětská knížka. Třináct mi ještě nebylo, jsem oficiální dítě. I když v těch Alpách jsem si hrál na dospěláka. Nechtěně jsem se opil. Byl i na diskotéce s bratránkem. Jsem prostě zvědavěj, no.

Čivava nám v hodině dala netradiční úkol. To je naše momentální učitelka, studuje ped'ák v Liberci. Zatím je tu na praxi. Ona vypadá jak Marge Simpsonova. Nemá modrý vlasy, ale fialovočerný. Má i takovej podobně divnej hlas. Takhle by jí říkal každej, proto jsem vymyslel krycí jméno Čivava. Když jde po chodbě, tak si pobrukuje písničku Čivava od Dj Boba. Vůbec netuší, že je to na ni. Přinesla letáček Tachovská reneta literární soutěž. Nevím, co je to reneta, ale tuším, že asi jablko. Nazval jsem si to po svém Tachovská Reneta. Slovní hříčky, to je moje.

Zadání bylo: Kultura podle mého gusta.

No, nejzajímavější zážitek jsem měl v létě na Štěrbovce ve Třemešný na koncertě Vojty Dyka. Tátovi jsem se tam ztratil, protože tam byli lidi namačkaný jak sardinky. V polovině koncertu začalo brutálně pršet a přišla bouřka. Neváhal jsem a schoval se pod

obrovský podstavec, kde stála reprobredna. Tři pěkný dlouhovlasý holky vedle mě udělaly to samé. Jedna z nich povídala: „Když jsem skrčená v téhle poloze, tak se mi chce čurat.“ Druhá se bála, aby do reprobredny neuhodil blesk. Třetí, nejošklivější, stála v pláštěnce a vyšilovala, že se neschová, aby ji to nezabilo. Sekurit'ák u bedny byl ledově klidnej. Vojta se s ohleduplností ptal, jestli má dál zpívat. Všichni souhlasili, že jo. No, tak nasadil píseň Prší, prší ve svoji upravené verzi.

To jediný si z koncertu pamatuju. Psal jsem, až se ze mě kouřilo. Spoustu věcí jsem si vymyslel a příkrášlil. Podle mě asi neproju a Čivava mi můj text ani nepošle. Zas si bude myslet, že je to nějaká provokace. Mně to bylo fuk. Hlavně, že mi hodina rychle utekla.

Jenže co se nestalo. Představte si, že za měsíc z Tachova volali mé mamce, že jsem vyhrál třetí místo, že mi poslali cenu, ale ona se jim poštou vrátila. Tak mamka nadiktovala adresu na svoje jméno. Nechápu, proč to neposlali do školy. Za dva dny, když jsem šel na housle, před brankou souseda zaparkovala velká bílá dodávka. Chlápek ve středních letech s obrovským balíkem mířil k našemu domu. Blahem jsem se málem roztekl jak nanuk na Sašaře.

„To je pro mě,“ volal jsem na něj z dálky.

„Něco z knihovny,“ zamumlal.

„Já vyhrál,“ pyšnil jsem se.

Zapomněl jsem mu říct, že jsem vyhrál za literární povídku. On to pochopil, že jsem vyhrál knížku, a popřál mi hezké čtení. Něco v balíku rachtalo. To bude určitě broušená křišťálová cena. Nikdy jsem nic pořádného nevyhrál a teď takový obrovský balík. Nešel ani pořádně otevřít. Musel mi pomoct táta svým zálesáckým nožem ze slonoviny, který má pořád v kapse. Prý mu ho daroval domorodec z Nového Zélandu.

Zatím vidím jen papíry. Jo, knížka, diplom, propagační materiál Tachova, deníček a růžové pero. Jak můžou vědět, že se mi líbí růžová. Já to tak úzkostlivě tajím. Všechno se náramně hodí, ale žádná skleněná cena. To, co v té krabici rachtalo, byl rozflákaný hrníček z obrázkem Tachova. Sakra. Já bych si ho rád donesl do školy. Na chodbě máme termos s výborným čajem, takže mít ve třídě hrníček je povinnost. On by se dal slepit, ale co z toho. Byl jsem zklamanej.

Mamka si pozorně prohlídla zásilku a přišla na to, že jsme do schránky nedostali avízo. A proč jsme nedostali avízo? To se pošťákům jako nechtělo? Nebydlíme na konci světa. Proto se balík vrátil do Tachova. Kdyby to byla skleněná cena, po který jsem toužil, tak bych byl peklně naštvanej.

Ve škole jsem ukázal diplom, akorát ta červená trojka se mi nelíbila, jelikož jsem, a asi už navždy budu, trojkař. Možná bude i huř. Spolužáci si pohotově vymysleli další blbou přezdívku „Pan Škrábálek“. Učitelé mi s radostí gratulovali, ale měl jsem pocit, že na mě teď mají vyšší nároky. To, že jsem uspěl, byla podle mě náhoda. Nemyslím si, že by ze mě byl Shakespeare. I když kdo ví...

Pokračování příště

Alena Nedomová

Předchozí díly najdete v Listech Peckovska, na stránkách Městyse Pecka nebo v tištěné podobě v naší knihovně Kryštofa Haranta.

Ochotní ochotníci

Ochotnické divadlo v Pecce má již mnohaletou historii. Shodou náhod se mi do rukou dostal poklad v podobě plakátu z roku 1874. Premiéra hry Krásná Sidonie byla uvedena před 150 lety. Podle dobových fotografií, které jsem měla možnost vidět, věřím, že sál kina, kde se dle vyprávění pamětníků hrávalo, praskal ve švech. Na fotografiích z let 1954–1959 figuruje jméno Stanislav Pátý – režisér, herci: Horynová, Tázlarová, Pátá, Pecháňová, Novotná, Machková, Urban, Jůzová, Rejčová, Horynová, Rejč, Novotná, Podzimková, Lánská, Horák a další. Tituly: Hadrián z Římsů, Čekan-ky, Morálka paní Dulské, Maryša, Vzbouření v ústavu šlechticů atd. Na jedné fotografii je na scéně přes padesát účinkujících.

Ochotní je od slova ochotný. To znamená být ochotný ukrojit si ze svého volného času a dělat něco pro ostatní, jak pro kolegy herce, tak hlavně pro diváky. Je to radost přinášet lidem zábavu a smích. Odměnou je spousta nových zkušeností, dovedností a příležitostí, které najdou uplatnění i v běžném životě. Je to zábava, srdcová záležitost, sounáležitost s ostatními, obrovská škola empatie a předvídání. Spousta smíchu a opravdového parťáctví. Příjemně strávený čas s novými přáteli, ale také obětavost, nabírání nových zkušeností, trénování mozku díky učení scénářů, prožívání radosti před naplněným sálem aplaudujících diváků.

V Pecce již dvanáctým rokem výborně funguje dětský Divadelní spolek Smajlík, který uvedl již 11 autorských pohádek a sehrál 50 jejich repríz, a to nejenom v Pecce, ale i v širokém okolí.

Nadšení a ochota dospělých členů spolku dospěla do fáze, že tato skvělá parta přibrala další úžasné lidičky a 1. listopadu 2024 se začala psát nová historie ochotnického divadla v Pecce. Byl založen nový divadelní soubor. Sice ještě soubor nemá jméno,

ale už pečlivě jednou týdně zkouší novou divadelní hru, se kterou se za čas představí divákům.

Myslíme si, že do našeho městečka přineseme radost, že se můžeme společně setkávat, bavit a smát. To je největší smysl naší činnosti. Rozdávat radost a potěšení.

I.N.

Divadelní soubor Smajlík PF 2025

Rok 2024 v DPS Pecka

Letošní rok byl pro nás obyvatele DPS velice pestrý. Nový rok jsme přivítali společně v naší společenské místnosti.

V březnu jsme oslavili MDŽ. K této příležitosti nám přišli zahrát pánové František Pavlíček a Luboš Stuchlík. Připravili jsme pohoštění a dobře se bavili.

Na jaře k nám zavítaly děti z mateřské školy se svým krásným vystoupením. Je to pro nás vždy velice milé a dojemné.

V červenci nás navštívil pan Jiří Plecháč z Pecky s poutavým vyprávěním o svých cestách za různými druhy hmyzu. Přinesl s sebou i některé pro nás neznámé exponáty.

V létě jsme několikrát společně opékali špekáčky a skvěle jsme se u ohně pobavili.

Na podzim nás navštívila knihovnice paní Knapová s ukázkami nových knih, pohovoři-

la o dění v knihovně a přečetla ukázkou ze zajímavé knihy. Nakonec jsme si zahráli i zábavný kvíz.

Naše pozvání také přijali policisté z Jičina. Hovořili o úskalích, která mohou potkat hlavně seniory. Mohli jsme si vyzkoušet neprůstřelné vesty, pouta apod. Nakonec nám rozdali i spoustu potřebných materiálů.

Každé pondělí také máme společné zpívanky při kytáře s paní Červenkovou. Je to příjemná zábava.

Nyní nás ještě navštíví dětský sbor ze ZŠ Pecka s předvánočním koncertem. Moc se na ně těšíme. Samozřejmě jim připravíme dobré pohoštění.

My si také připravíme předvánoční posezení s našimi úžasnými pečovatelkami.

Dne 31. prosince společně oslavíme silvestr a přivítáme Nový rok.

Přejeme všem obyvatelům Pecky krásné vánoční svátky a hodně štěstí a hlavně zdraví v příštím roce.

Alena Wolfová

Bukovská světýlka 2024:

Strašidelná sláva s pavoučí třešinkou na dortu

První listopadovou sobotu se kulturní dům na Bukovině již potřetí proměnil v doupě, které by záviděl i sám Dracula. Pavouci, létající klobouky a ani dýně nechyběly, aby dotvořily strašidelnou atmosféru během oblíbené akce Bukovská světýlka. Jak už bývá dobrým zvykem, i letos dorazily desítky strašidelných návštěvníků – od roztomilých bludiček až po drsné pekelníky. A aby žádnému strašidlu nedošla energie, nechybělo ani tematicky přestrojené občerstvení. Muffiny, krvavé prstíky, perníkové hrobečky, pavoučí pizzy a nezapomenutelná zeleninová „zvracející dýně“ zdobily stoly a lákaly na první pohled. 🍷🍂

Letos se program opět překonal! Malí i velcí strašpytlové se mohli vyřádit v kreativních dílničkách, kde pod jejich rukama vznikaly kolonie netopýrů a další hrůzostrašné dekorace. Kdo měl odvalu, mohl zapozvat v hrůzostrašném fotokoutku 📸 Diskotéka pak přilákala všechny návštěvníky, kteří si chtěli užít trochu strašidelné zábavy.

Hlavním lákadlem byla samozřejmě světýlková stezka odvahy, letos delší a strašidelnější než kdy dřív. Účastníci se mohli vydat sami nebo ve skupinkách a pokusit se neztratit směr ani nervy. Na trase mohli potkat krásné bludičky, zmatené čarodějnice shánějící přísady do lektvarů či vodníka

počítajícího své dušičky.

Novinkou letošního roku bylo pavoučí doupě, které bylo dostatečně odporné na to, aby i ti nejotrlejší návštěvníci zvažovali útek zpět ke startu 🕷️. Pavoučí královna dohlížela na své osminohé poddané a ti nejstatečnější ji museli přesvědčit, že nejsou na jídelníčku. Jako každý rok bylo nutné projít hřbitovem a vypořádat se s jeho oživlým nájemníkem a na konci stezky nechyběla tradiční zastávka u bukovských čertů, kde se každý musel vypořádat se svými hříchy. 🍷

Bukovská světýlka 2024 byla opět nezapomenutelná a plná smíchu, strašení a skvělých vzpomínek. 🍷🌟

Hana Foltýnová

První beseda s osobnostmi na Pecce se vydařila

Zcela zaplněný společenský sál nad požární zbrojnicí přivítal ve středu 23. října herce Městských divadel pražských Radima Kalvodu a oblíbeného lovce Kalkulátora ze soutěžního pořadu Na lovu Jakuba Kvášovského. Oba zodpověděli řadu otázek týkajících se jejich profesí a nechyběly ani veselé příhody „z natáčení“.

Více jak osmdesátka přítomných se dobře bavila. Dozvěděli se mimo jiné něco ze zákulisí vědomostní soutěže, o získávání potřebných informací do soubojů se soutěžícími. Radim Kalvoda se rozpovídal o svých hereckých začátcích a také o tom, jak třeba probíhají castingy. Jakub Kvášovský, který je povoláním učitel, vyjádřil určité obecné obavy z chování teenegrů ve spojení s internetem a sociálními sítěmi.

Po skončení oficiální části následovala autogramiáda obou protagonistů, focení s příznivci a další otázky z řad diváků.

Akce se konala pod záštitou Městyse Pecka a poďekování patří i sponzorům - Pivovaru Malý Rohozec, TJ Harant Pecka a Integrované střední škole Nová Paka.

Pavel Vydra

Foto: Iva Kábrtová, Petr Dlouhý

Na Pecku zavítaly sportovní legendy

Po setkání s Jakubem Kvášovským (Kalkulátorem) a hercem Městských divadel pražských Radimem Kalvodou se druhé besedy s autogramiádou zúčastnily známé sportovní legendy. Bývalé reprezentantky v běhu na lyžích Květa Pecková - Jeriová a Gabriela Soukalová (Svobodová). Ty společně s Dagmar Švubovou a Blankou Paulů vybojovaly stříbrnou medaili ve štafetě na olympijských hrách v Sarajevu v roce 1984. A zájemci si mohli tuto i další medaile z olympiád prohlédnout na vlastní oči. Ale špičkových výsledků mají za sebou obě běžkyně daleko více. Přítomni byli i všestranní sportovci a trenéři Jaroslav Hák ze Studence (první trenér Květy Jeriové) a Karel Soukal, který vedle svých sportovních aktivit působil hlavně jako biatlonový trenér v Česku, Chorvatsku, Polsku a Srbsku.

Téměř dvouhodinové povídání přineslo divákům řadu zajímavých informací a zážitků z běhu na lyžích i biatlonu, porovnání sportování v minulosti a dnes, debatovalo se i o dopingů nebo zásadách fair play, neboť Květa Jeriová byla patnáct let předsedkyní Českého klubu fair play. A v roce 1984 se stala československou sportovkyní roku. Gabriela

Soukalová st. (po ukončení kariéry vychovala jako trenérka řadu českých reprezentantů) obdržela za svůj celoživotní postoj ke sportu Cenu fair play a stala se jednou z osobností Paměti národa. Mezi diváky byli i bývalí, ale i stále aktivní sportovci, trenér několika olympioniků - Krčmáře, Grohové, Erbanové, Samkové - Aleš Suk i mnohonásobný mistr republiky v rallye a bývalý tovární jezdec Škody Jindřich Štolfa. Závěrečná autogramiáda a neformální povídání uzavřelo další úspěšné setkání se zajímavými osobnostmi. Třetí beseda je připravována na konec února 2025, kdy by se se svými zážitky měli přijet podělit bývalí i současní účastníci dakarské rallye.

Pavel Vydra

Foto: Petr Zahradník, Iva Kábrtová

Sbor dobrovolných hasičů Pecka v roce 2024

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,
dovoľte mi, abych vás stručně informoval o činnosti našeho Sboru dobrovolných hasičů Pecka v uplynulém roce 2024.

Události roku 2024

- V sobotu 6. 1. 2024 proběhla výroční valná hromada SDH Pecka, za účasti hostů HZS Nová Paka, SDH Nová Paka a za Městys Pecka byla přítomna starostka paní Štěrbová. Po slavnostním zahájení schůze byly přečteny zprávy velitele, starosty, hospodáře a starosty okrsku Pecka. Následně během diskuze byly promítnuty videozáznamy a fotografie pořízené v minulém roce poukazující na bohatou činnost našeho SDH. Byla oceněna aktivní činnost žen a členů JSDH.
- V sobotu 17. února se uskutečnil tradiční hasičský ples s účastí kolem 130 lidí. Upřímně tolik lidí v jednom „baráku“ jsme ani nečekali. Hudební doprovod zajišťoval skvělý pan Chytráček se svou zpěvačkou. Doprovodným programem byla bohatá tombola, která měla přes 350 cen. Ještě před samotným konáním plesu se podařilo veliteli Aleši Pavlovi a starostovi sboru Josefu Nyčovi upravit barovou desku s dvojitým dřezem na sále zbrojnice.
- Přesně měsíc po konání plesu se sbor rozhodl uspořádat RETRO zábavu v sále hasičské zbrojnice. Účast byla velká, téměř 160 návštěvníků různého věku. Velkou radost nám udělali návštěvníci, kteří přišli v dobových kostýmech, a že jich nebylo málo! Třešničkou na dortu byla hudba kompletně v režii v Pecce známého HIFI klubu.
- Během měsíce dubna členové JSDH prováděli kondiční jízdy se svěřenou technikou. Také pomáhali například s dopravou vody pro spolek rybářů k rybníku Krakůvka – Wolfák, kde následně probíhal výlov a nutné opravy.

- I rok 2024 byl významným rokem pro požární sport. V sobotu 18. května se uskutečnila okrsková soutěž ve Lhotě, kde družstvo mužů SDH Pecka získalo 1. místo s putovním pohárem. Následně družstvo postoupilo do okresního kola. Mimo jiné družstvo veteránů skončilo na skvělém třetím místě!
- Počátkem měsíce června se hasičský sbor účastnil dětského dne na koupališti Pecka. Tímto děkujeme za bezproblémovou organizaci pořadatelům panu Jardovi Hudcovi a Jirkovi Šaclerovi. Sbor předvedl svou techniku a vybavení i přes vydatný déšť.
- 7. června se členové SDH zúčastnili večerní vodní fontány v obci Žireč a hned druhý den peckovská hasičská technika zamířila na dětský den do obce Bukovina.
- V sobotu 15. června se tři členové SDH ve složení Michal Pavel, Patrik Mazáč a Vlastimil Kobrýn zúčastnili celostátního setkání hasičských praporů v Telči. Celkem se zúčastnilo 694 praporů z celé České republiky. Tato celorepubliková akce se konala ku příležitosti 160 let od založení prvního hasičského sboru v Čechách. Za okres Jičín se této akce zúčastnilo 11 sborů dobrovolných hasičů se svými prapory.
- O prázdninách členové sboru zajišťovali požární dozor při konání každoročního Country festivalu na koupališti Pecka.
- Koncem srpna se konala tradiční Pouťová Pecka. SDH zajišťoval občerstvení pouze v sobotu. Během

dne byla připravena pěna pro děti a večer taneční zábava s vysokou účastí veřejnosti.

- V září byla oslovena firma Velebný, která se specializuje na opravy a čištění praporů. Výbor SDH rozhodl o provedení vyčištění a opravení hasičského praporu z roku 1896. Tento prapor byl za celou svou existenci stále v původním stavu. Po prvotním ohledání specialistou bylo zjištěno, že zástava je ve velice dobrém stavu. Upřímně - tento závěr nám udělal obrovskou radost. Koncem letošního roku by prapor měl být hotov včetně nové žerdi a stojanu.
- V sobotu 30. listopadu hasiči zajišťovali již tradiční občerstvení u příležitosti rozsvícení vánočního stromečku v Pecce.
- Výjezdová jednotka od začátku roku zasahovala prozatím u šestnácti událostí a jednoho taktické-

ho cvičení, konkrétně se jednalo o simulaci požáru v učebně Základní školy v Pecce. Podařilo se také vyškolit v Ústřední hasičské škole v Bílých Poličanech členy jednotky v odbornosti strojník, nositel dýchací techniky a jeden člen absolvoval základní kurz hasiče. Koncem listopadu také proběhlo pravidelné školení řidičů SDH a výjezdové jednotky v budově HZS Nová Paka. Velitelé výjezdové jednotky byli přítomni na školení velitelů okresu Jičín v Kovači pod vedením vedoucího IZS a služeb mjr. Ing. Oborníka z HZS Jičín.

- Výbor SDH se pravidelně schází jednou měsíčně. Výroční valná hromada se uskuteční v sobotu 11. ledna 2025 a ples SDH v sobotu 22. února 2025. Na obě tyto významné kulturní akce srdečně zveme!

Závěrem

Chceme poděkovat členům našeho SDH, vám, kteří jste součástí tohoto dobrovolného spolku, především za váš čas, obětavou práci, ale i nervy, které bohužel neodmyslitelně patří k pořádání každé společenské akce. Poděkování patří také sponzorům našeho sboru, bez kterých bychom neměli tak bohatý ples. V neposlední řadě patří dík Městysu Pecka a jeho zastupitelstvu za veškerou podporu. **Zároveň si dovolíme oslovit širokou veřejnou. Rádi uvítáme nové členy jak ve spolku, tak i ve výjezdové jednotce. Pojďte udělat něco navíc pro své sousedy, spoluobčany. Těšíme se na vás.**

Michal Pavel

Turistický rok 2024 odboru Pecka

Letošní rok jsme zahájili v lednu výletem na Brdo přes Ořechovku a Skalku pod Kumburkem. V únoru pak pro změnu do Turnova, kde jsme navštívili Muzeum Českého ráje, kde jsou sbírky archeologie, etnologie, mineralogie, historie a umění, interaktivní expozice horolezectví, dokumentace zpracování a sběru drahých kamenů, zlatnictví a šperkařství. V březnu jsme opakovali výlet na přehradu Les Království, v dubnu Javoří a Horní Nová Ves. V květnu proběhl tradiční pochod na Zvičinu. V červnu jsme si vyšli na Kumburk a v červenci na zříceninu hradu Rotštejn. V srpnu jsme se rozjeli do Jablonce nad Nisou a prošli vyhlídky Liška, Medvěd, Ovce a Horník. Přístup na ně je bezpečný a celá trasa krásně udržovaná. V září jsme se zase kochali z nové rozhledny Hamštejn u Železného Brodu a v říjnu jsme objevili krásu rybníčků ve Štikově. V listopadu jsme zamířili přes Zlatnici do Vidochova. Sezónu jako vždy uzavřeme v prosinci pochodem do Borovnice.

Jako každý rok, tak i letos jsme využili zájezdů pořádaného krajským klubem turistů do Kutné

Hory. Kromě chrámu svaté Barbory jsme navštívili zbytky hradu Sion nedaleko obce Chlistovice. Na místě hradu bylo původně nevelké hradiště, které získal r. 1423 Jan Roháč z Dubé a v r. 1426 zahájil výstavbu hradu Sion. V r. 1434 bojoval v bitvě u Lipan, kde byl zajat, ale později propuštěn. Nikdy se nesmířil s největším nepřítelem husitství, císařem a králem Zikmundem. Ten proti němu poslal vojsko, které hrad Sion dobylo, a Jan Roháč z Dubé byl zajat, odvezen do Prahy a 9. 10. 1437 oběšen.

Protože se blíží vánoční čas, přejeme všem spoluobčanům klidný konec roku a v tom novém hodně nových podnětů a zážitků.

Za KČT Pecka Jana Kopecká

Literární křížovka

V tajence je ukryt poslední případ Hercula Poirota, detektivní román, kterým se anglická autorka navždy rozloučila s oblíbeným literárním hrdinou.

Správné znění tajenky Listů Peckovska 3/2024 je: Aristokrat. Gratulujeme výherci.

Vodorovně: A. Dezinfekční prostředek; lupič; B. Bájný mořeplavec; periodika; značka argonu; C. Značka ruských letadel; podpory; spojka; D. Ano rusky; tajenka; řeka v Rusku; E. Divadelní hra Zdeňka Svěráka; představený kláštera; nikoliv; F. Bobizační slabika; uviděl (knižně); G. Rodinný znak; planetka; ženské jméno;
Svisle: 1. Patrně; spojka odporovací; 2. Starořek; sídlo v Mali; 3. Předložka; výměšek těla; značka antimonu; 4. Palivo; dědeček německy; 5. Stroj na ovoce; protiklad; 6. Možná; Severoatlantická aliance; 7. Kód Pákistánu; popěvek; číslovka; 8. Typ vozu značky Ford; řeka ve Francii; římskými číslicemi 4; 9. Seriálová princezna;

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A									
B									
C									
D									
E									
F									
G									

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz.

První správná odpověď bude odměněna knihou.

Pomůcka: Ako; Akor; AN; opa; PK; Yon

16. ročník
**SILVESTROVSKÝ
BĚH** Kryštofa Haranta

31.12.2024
hrad Pecka

9.30 hodin - prezentace
10.30 hodin - start I. kategorie

TJ Harant Pecka OK Reco Sport Pecka

TJ Harant Pecka a Městys Pecka vás zvou na
**NOVOROČNÍ VYCHÁZKU
NA KRKONOŠSKOU
VYHLÍDKU**

Start
1. ledna 2025
ve 14.00 hod.
na náměstí
v Pece

34. ročník

Občerstvení
na vrcholu i v cíli

Pecka vaří a peče

VÁNOČNÍ ZÁVIN PODLE PANÍ WOLFOVÉ

Ingredience:

Těsto:

400 g hladké mouky
200 g zakysané smetany
250 g másla
1 žloutek
špetka soli

Náplň:

10 ks větších jablek
2 ks vanilkového cukru
skořice a cukr podle chuti

Drobenka:

30 g polohrubé mouky
30 g krupicového cukru
30 g másla
30 g ořechů nebo mandlí

1 vejce na potřetí

Postup přípravy:

Zpracujeme těsto. Necháme ho 10 minut odpočinout. Jablka nastroháme a smícháme se skořicí a cukrem.

Z těsta vyválíme 2 pláty, posypeme strouhankou nebo kokosem. Poklademe jablky a těsto z delších stran přehneme ke středu. Potřeme vejcem a posypeme drobenkou s ořechy nebo mandlemi. Pečeme na plechu s pečícím papírem při 180 stupních asi 25 až 35 minut.

Vánoční závin necháme zchladnout, nakrájíme a podáváme nejen jako dezert pro vánoční stůl.

Dobrou chuť.

Recept a foto: Alena Wolfová, Pecka

Máte-li zájem o uveřejnění vlastního kuchařského receptu, který by mohl naše čtenáře zaujmout, a chcete se o něj také podělit, neváhejte a zašlete nám jej e-mailem na adresu: knihovna.pecka@seznam.cz nebo jej doneste osobně do Knihovny Kryštofa Haranta. Ale pozor! K uveřejnění receptu je nutno poskytnout zároveň také vlastní fotografii uvedeného pokrmu. Předem děkujeme za vaše příspěvky.

PERNÍČKY

Ingredience:

40 dkg hladké mouky
14 dkg cukru moučku
5 dkg hery nebo másla
2 lžíce medu
2 vejce
2 lžičky koření (perníkové)
1 lžička sody

Těsto zabalit do potravinové folie, nechat min. do druhého dne odležet, péct na 160 stupňů cca 6-8 minut. Po vytažení z trouby pomazat žloutkem rozmíchaným s jednou lžící vlažné vody.

Po vychladnutí ozdobit bílkovou polevou.

Magda Bydžovská

Závody v běhu na historických lyžích & Zabijačkové hody

Koupaliště a kemp Pecka

1. 2. 2025

Program:

- 9:00** Otevření areálu & hody
- 12:00** Vystoupení kapely Náhoda
- 13:00** Prezence závodníků
- 14:00** Start závodu

Těšíme se na Vás!

www.kemppecka.cz

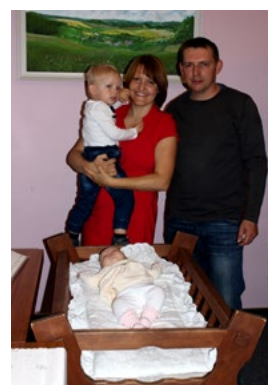
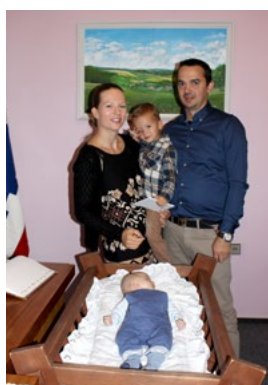
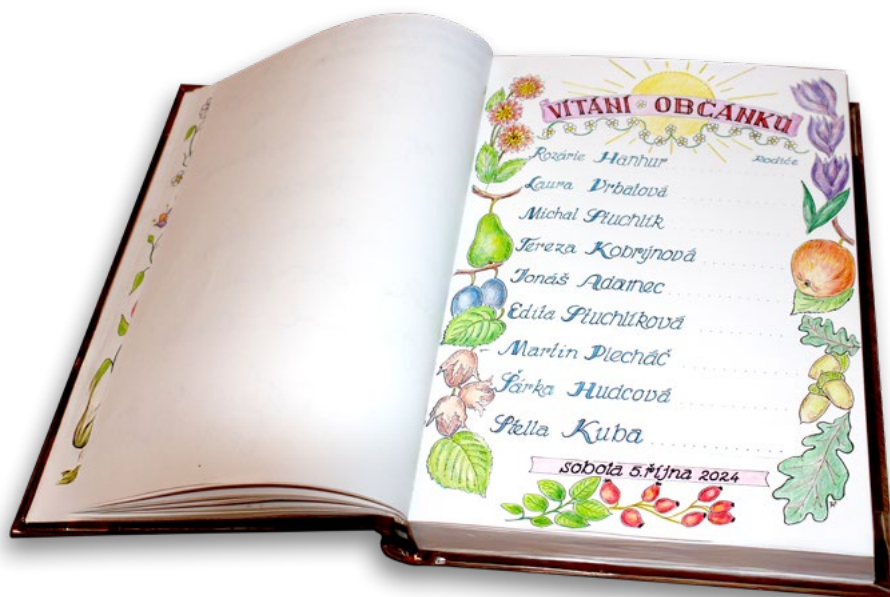
Vítání občánků

V sobotu 5. října se v zasedací místnosti Úřadu městyse Pecka uskutečnilo slavnostní přivítání nových občánků. O hudební doprovod a přednes básní se postaraly děti ze ZŠ Pecka.

Vítáni byli tito občánci:

Rozárie Hanhur z Vidonic
Laura Vrbatová z Pecky
Michal Stuchlík z Pecky
Tereza Kobrýnová z Pecky
Jonáš Adamec z Pecky
Edita Stuchlíková z Bělé u Pecky
Šárka Hudcová z Pecky
Martin Plecháč ze Staňkova
Stella Kuba z Pecky

Přejeme pevné zdraví
a rodinnou pohodu.

Oslavili svá životní jubilea

Ve 4. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Bryknarová Dagmar z Pecky – 89 let

Stuchlík Ladislav z Pecky – 91 let

Rychterová Naďa z Pecky – 84 let

Rulf Karel z Pecky – 85 let

Zajíc Tomáš z Bělé u Pecky – 80 let

Styblíková Miroslava z Pecky – 87 let

Voňková Stanislava z Pecky – 86 let

Táborská Libuše z Pecky – 86 let

Pavel Miroslav z Pecky – 90 let

Šulcová Růžena ze Staňkova – 93 let

Trybenekrová Anna z Bukoviny u Pecky – 85 let

Machková Eva z Pecky – 80 let

Mašková Jana z Pecky – 86 let

Navždy nás opustili:

Langner Jaroslav z Pecky

Raisner Pavel z Pecky

Kuncl Radko z Bělé u Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v březnu 2025.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. března 2025.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

prosinec 2024 – březen 2025, ročník XXXIV

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelářová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 30 Kč